

FARSKÝ LIST

24.august – 30.august 2026, číslo 659

Gréckokatolícka cirkev, farnosť Čičava, Čičava 38, 09301

Tel.: 0911/711488, o.martinlaban@gmail.com

Domov Božích detí

„Keď sa on zjaví, budeme mu podobní, lebo ho budeme vidieť takého, aký je“ (1 Jn 3, 2), budem Ho „poznať tak, ako som aj ja poznaný“ (1 Kor 13, 12), dodáva Pavol. Ježiš hovorí, že existuje jediná podmienka na to, aby sme Ho v ten Deň mohli takto vidieť takého, aký Je, pretože ako vzkriesení a oslávení už budeme naplno „účastníkmi na Božej prirodzenosti“ (2 Pt 1, 4), a tou je: „Blahoslavení čistého srdca, lebo oni uvidia Boha“ (Mt 5, 8). Čisté srdce. Nie, nie je to srdce bezchybné, aspoň nie tu, na zemi. V skutočnosti aj svätí mali svoje chyby a nedokonalosti, ktoré boli odstránené až na samom konci. To, čo ale mali, je čisté srdce, v pôvodine *katharos*. Toto slovo značí niečo rýdze, bez cudzích prímiesí. A samo slovo srdce, hebrejsky *léb*, bolo pre Ježiša a Jeho poslucháčov sídlom nie citov (tie spájali s vnútornosťami), ale vôle. Ba viac, označovalo vnútorné Ja človeka, to, čím v najväčšej hĺbke človek je. Čisté srdce, to je človek, ktorý je rýdzi, pravý, „z jedného kusa“, povedal by Tolkien, nerozpoltený, ale žijúci jedno v jednej dokonalejšej jednote. V prípade nás, Božích detí, je táto vnútorná jednota, čistota a rýdzosť srdca ohlasovaná už od čias Mojžiša ako cieľ a východisko všetkého nášho vzťahu s Bohom, keď hovorí slávne šema Israel: „Počuj, Izrael, Pán je náš Boh, Pán jediný! A ty budeš milovať Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou silou. A tieto slová, ktoré ti ja dnes prikazujem, nech sú v tvojom srdci, poučaj o nich svojich synov a sám uvažuj o nich, či budeš sedieť vo svojom dome, či budeš na ceste, či budeš ležať alebo stáť. Priviaž si ich ako znamenie na ruku, nech sú

ako znaky medzi tvojimi očami, a napíš si ich na veraje svojho domu a na dvere“ (Dt 6, 4-9). Je to stav, keď Boh je našou nie veľkou, nie najväčšou, ale jedinou láskou, jedinou vášňou, jediným zmyslom nášho života, naša „Alfa a Omega, Počiatok i Koniec“ (Zjv 21, 6) úplne všetkého. A potom, s Ním a v ňom, milujeme všetkých a všetko už Božou láskou, láskou, akei nie je schopný žiaden človek, len deti Boha v Bohu a s Bohom, pretože sme boli oslobodení a uzdravení z každej pýchy a z každého sebeckta v blaženej hesychii Božieho synovstva. Len tak je možné naplniť to druhé, „miluj svojho blížneho ako seba samého“ (Lv 19, 18)! Táto láska, výlučná, krajná, absolútna, nie je podmienkou Neba, ona je Nebom. Ona je tým „miestom“, kam sa uberáme, kam smerujeme. Ona je podstatou a náplňou svätosti, ktorá nie je nič iné, než „dokonalosť lásky, ku ktorej sú povolani všetci veriaci“ (KKC 915). Svätosť neznamená bezchybnosť. Znamená takto dokonale milovať. Prečo je to tak? Pretože „Boh je láska“ (1 Jn 4, 16). Byť ako Boh znamená stať sa láskou, ako je Boh Láskou. „Cieľ nášho života spočíva v plnení Pánových prikázani: Milovať Boha, milovať svojho blížneho. Ak žijeme tento príkaz celým srdcom, celou dušou, celým duchom, budeme zbožštení, budeme podobní Kristovi. Boh je láska, Boh je svetlo. Človek stvorený na Jeho podobu musí sa stať úplne láskou, úplne svetlom“ (o. Dionýz z monastiera Simonpetra). Starovekí cirkevní otcovia hovorili, že Boh je očiam neviditeľný, ale láska je ako zrkadlo, ktoré Ho robí viditeľným. Dnes by sme to možno prirovnali k rádiu: Boh je ako Vysielač, ktorý vysiela na vlne dokonalejšieho, čírejšieho lásky. Kým nie sme naladení rovnako, nepočujeme

nič, len prázdno a šum. Ale čím viac sme aj my naladení na to isté, čím viac tak isto milujeme, tým viac počujeme nebeskú hudbu, tým viac vnímame, vidíme Boha – a to nie je len nejaká nádej „potom, keď umrieme“. Vtedy toto videnie len dosiahne dokonalosť, plnosť, ale začína sa už teraz, hoci ešte „len nejasne, akoby v zrkadle“ (1 Kor 13, 12). „Kto vidí Boha zaživa, bude Ho vidieť aj po smrti“ (sv. Simeon Nový Teológ). Láska je všetko. Kontemplácia, mystika, duchovný život, všetko je jedna a tá istá láska, vzrast v jednej a tej istej láske, tréning a navykanie si na ňu, lebo láska je umenie (Erich Fromm). Preto Apoštol píše, že keby sme dosiahli všetko, obetovali všetko, dokonca rozdali všetok majetok, život položili za vieru a za Krista, „a lásky by som nemal, nič by mi to neosožilo“ (1 Kor 13, 3). „Kto nemiluje, ostáva v smrti“ (1 Jn 3, 14). Vyznanie, nad ktorým sme uvažovali, regula, ktorú si tvoríme... všetko je prejav a dôsledok lásky: Učíme sa, lebo milujeme Boha a dychtíme Ho stále viac poznať. Trénujeme Boží Život, pretože milujeme to, čím Boh je a dychtíme byť Mu vo všetkom a za každú cenu podobní. Angažujeme sa vo svete za dobro pre všetkých ľudí, konáme dielo apoštolátu, sme ochotní podstúpiť pre to námahu, výdavky, prenasledovanie, riskovať – pretože práve takýto je Boh, ktorý z lásky k nám a kvôli nám „zriekol sa seba samého, vzal si prirodzenosť sluhy, stal sa podobný ľuďom; a podľa vonkajšieho zjavu bol pokladaný za človeka. Uponížil sa, stal sa poslušným až na smrť, až na smrť na kríži“ (Flp 2, 7-8) – a my túžime byť ako On, milovať ako On a mať spoločenstvo s Ním, Milovaným, keď spolu s Ním milujeme, spolu s Ním to isté konáme. Preto podstupujeme askézu a „umŕtvujeme svoje pozemské údy“ (porov. Kol 3, 5), aby nič nebránilo našej láske, aby sme milovali celí, úplne a bez zábran, aby naša láska bola čistá a

čirá, aby sme boli čistého srdca a stále viac tak mohli vidieť Toho, ktorého milujeme! Milujeme Ho v bratoch a sestrách, v Cirkvi, ktorá je Jeho Telom, Ním samým, Vteleným Bohom vo svete – preto vynakladáme sily na to, aby sme boli nielen stretko, skupina, spoločenstvo, ale skutočná komunita žijúca životom Trojice. A všetko, čo robíme, robíme preto, že je to požiadavka a túžba našej lásky k Bohu, k Milovanému, k nášmu Ženichovi! Takto milovať nie je bremeno ani príkaz, ale dar a milosť!

01

Tu zostúpil na Jefteho Pánov duch, pochodil po Galaáde a Manassesovi, potom sa vybral do galaádskej Masfy a z galaádskej Masfy sa obrátil proti Amončanom. A Jefte urobil Pánovi tento sľub: "Keď mi dáš Amončanov do ruky, potom ten, kto mi vyjde z dvier môjho domu v ústrety - keď sa vrátim v pokoji od Amončanov -, bude patriť Pánovi a obetujem ho ako zápalnú obeť." Jefte teda vytiahol proti Amončanom, aby zviedol s nimi boj, a Pán mu ich dal do ruky. Pripravil im mimoriadne veľkú porážku od Aroera, až ako prichádzaš do Menita - dvadsať miest - a až po Abel Keramim. Tak boli Amončania pokorení pred Izraelovými synmi. Keď sa Jefte vracal do Masfy, do svojho domu, - hľa - vyšla mu v ústrety s bubienkami a v tanci jeho dcéra. Bola to jeho jedináčka; okrem nej nemal ani syna, ani dcéry. Keď ju zazrel, roztrhol si odev a zvolal: "Beda, dcéra moja! Ty ma porážaš! Práve ty ma privádzaš do nešťastia! Urobil som sľub Pánovi a nemôžem ho odvolať." Povedala mu: "Otče môj, keď si urobil sľub Pánovi, tak na mne splň, čo si sľúbil, keďže ti Pán doprial vypomstiť sa na svojich nepriateľoch, Amončanoch." Potom prosila svojho otca: "Nech mi je dovolené toto: Popraj mi ešte dva mesiace! Chcela by som sa vzdialiť, vyjsť na hory a tam so svojimi

priateľkami oplakať svoje panenstvo." Odvetil jej: "Chod!" A prepustil ju na dva mesiace. Potom odišla so svojimi priateľkami a na horách oplakávala svoje panenstvo. O dva mesiace sa vrátila k svojmu otcovi a vyplnil na nej sľub, ktorý urobil. Ona nepoznala muža. Odvtedy je zvykom v Izraeli, že sa z roka na rok schádzajú izraelské dcéry, aby štyri dni v roku oplakávali dcéru Galaáďčana Jefteho. (Sdc 11, 29-40)

Potrebuje Boh, aby sme Ho „podplácali“ podobnými sľubmi – hoci aj v miernejšej podobe tradičných „sviečok do kostola“? Isteže nie. Želá si ľudské obety? Och, sú mu odporné, ako sám hovorí, že to nikdy „neprikázal, ani na myseľ mi to neprišlo“ (Jer 7, 31). Viazal teda Jefteho sľub, ktorým sa zaviazal k veci, ktorú Boh nechce, nežiada ju a je Mu odporná? Isteže nie! A predsa Jefte sľub splnil – a Písmo ho za to ani slovom neodsúdilo, vlastne o tom, ako aj o postoji jeho dcéry, hovorí s úctou až obdivom! Prečo? Pretože existujú veci väčšie a dôležitejšie, než je sám ľudský život – a jedna z nich bola v pozadí tohto činu: vernosť Bohu, vernosť danému sľubu u otca, a láska k otcovi u jeho dcéry. A to je čosi veľké, čosi... úžasné, tragicky nádherné, ale nádherné, nádherné a vznešené, takže ani sám Boh sa „neodvážil“ niečo také narušiť! Niekedy mám pocit, akoby sa naše hodnoty zmenili. „Hlavne aby bol pokoj,“ hovoríme, ale Ježiš hovorí, „nemyslite si, že som priniesol pokoj na zem. Nie pokoj som priniesol, ale meč“ (Mt 10, 34)! Hovoríme, „ľudský život je tá najväčšia hodnota,“ ale Ježiš hovorí, že len ten, „kto stratí svoj život pre mňa, zachráni si ho“ (Lk 9, 24). Hovoríme, „na prvom mieste musí byť rodina,“ ale Ježiš hovorí, „prišiel som postaviť syna proti jeho otcovi, dcéru proti matke, nevestu proti svokre. A vlastní domáci budú človeku nepriateľmi“ (Mt 10, 35-36).

Kresťanstvo nie je lacný „humanizmus“. Je to návod, ako sa zbožštiť a žiť v Nebi. Neupadnime do pokušenia!

02

Keď synovia Izraela opäť robili, čo je zlé v Pánových očiach, vydal ich Pán na štyridsať rokov do ruky Filištíncov. Vtedy žil istý muž zo Saray, z kmeňa Danovcov. Menoval sa Manue. Jeho manželka bola neplodná a ešte neporodila. Tu sa manželke zjavil Pánov anjel a povedal jej: "Hľa, si neplodná a ešte si neporodila! Ale počneš a porodiš syna. Len si potom dávaj pozor! Nepi ani víno, ani iný opojný nápoj a nepoživaj nič nečisté! Lebo počneš a porodiš syna, ktorého hlavy sa britva nedotkne; chlapec bude zasvätený Bohu od materského lona. A on začne vyslobodzovať Izrael z ruky Filištíncov." Žena šla a zvestovala svojmu manželovi. Manue sa modlil k Pánovi a vravel: "Prepáč, Pane! Nech k nám ešte príde Boží muž, ktorého si poslal, a nech nás poučí, čo máme robiť s chlapcom, ktorý sa nám má narodiť!" ... Keď manželka porodila syna, dala mu meno Samson. Chlapec rástol a Pán ho požehnával. (Sdc 13, 1-6.8.54)

Herkules, Goliáš, Samson,... kto by tieto mená nepoznal? Traja siláci. Akurát každý iný. Herkules je silák, lebo je podľa mýtu syn boha Dia a smrteľníce Alkmény, je z polovice boh. Goliáš je prosto iba veľký chlap. A Samson? Samson je silný nie preto, že je svalnáč, ale preto, že je svätý. Svätý, čiže oddelený pre Boha, vyňatý zo všedného sveta, patriaci Pánovi. Jeho sila spočíva v jeho vlasoch... no dobre. Nie vo vlasoch. V dodržaní tohto záväzku, puta s Bohom – to, že si nestrihá vlasy ani bradu neholí je len znakom tohto zasvätenia. Mimochodom, skúste si predstaviť chlapa, ktorý si nikdy nestrihal vlasy ani neholil bradu... Ešte aj dnes by vyzeral prinajmenšom zvláštne... Jeho rodičia vedia, čo to znamená. Vychovávajú dieťa, ktoré nie je

ich dieťa, ako by povedal básnik Chalil Gibran. Preto sa otec dopytuje, Bože, ako ho mám pre Teba vychovať, čo ho mám naučiť? Nie je od veci pripomenúť si, že pri krste každé dieťa takto zasväcujeme Bohu, dávame Bohu na adopciu, lebo vieme, že my mu nikdy nebudeme môcť dať to, čo mu dá jeho nový Otec, Boh. Väčšina rodičov to hneď po skončení obradu hodí za hlavu a správa sa k dieťaťu a vychováva ho podľa svojich predstáv, akoby bolo stále ich... Ruku na srdce, koľkí sme vážne skúmali, ako vychovať už Božie dieťa pre Boha a podľa Boha, koľkí sme sa v tomto naozaj dopytovali Boha, ako si to On predstavuje – a nielen sa spoľahli, že však „tak nejako ich budeme brať do kostola, modliť sa s nimi“ a robiť to tak, „ako to rodičia robili s

namí“? „*Pánov duch začal v ňom pôsobiť v Machane-Dan medzi Saraou a Estaolom*“ (Sdc 13, 25) Kým Samsón žije ako zasvätenec Boha podľa Boha, je veľký a mocný hrdina. Keď sa na neho vrhol lev, „*zostúpil na neho Pánov duch a leva roztrhol*“ (Sdc 14, 6). Inokedy ho „*zviazali dvoma novými povrazmi*“ (Sdc 15, 13) – ale „*zostúpil na neho Pánov duch a povrazy, ktoré mal na ramenách, boli ako kúdel*“ (Sdc 15, 14). Nik mu nemohol odolať, oslou čelúšťou pobil vojsko! Len si predstavte, akí môžeme byť my, na ktorých Duch nielen kde-tu zostupuje, ale ktorí sme vyvolení, aby sme boli Ducha plní? Len keby sme celí a úplne patrili Bohu ako deti Otcovi, nevesta Ženichovi, úplne a celí podľa Boha, v láske, v ktorej milujeme Boha, ako On nás!

	Čičava	Komárany	Merník
Po 24.8.	Svätý hieromučeník Eutychés		
Ut 25.8.	Blažený hieromučeník Metod, michalovský protoigumen		
	18.00 + Juraj, Mária, Alžbeta, Jaroslav (r. Gerová)		
St 26.8.	Svätí mučeníci Adrián a Natália		
	18.00 + Anna (r. Jendrejová)		
Št 27.8.	Prepodobný otec Pimen		
	18.00 + Irina Sfyvka + panychýda	16.30 + Martin (r. Ragančíková) + panychýda	
Pi 28.8.	Prepodobný otec Mojžiš Etiópsky		Zdržanlivosť od mäsa
	18.00 + Marta, Andrej (r. Tkáčová)		
So 29.8.	Štatie hlavy proroka, predchodcu a krstiteľa Jána		Odporúčaný sviatok Myrovanie Zdržanlivosť od mäsa
	9.30 + Ján, Ján, Mária (r. Pavučková)	8.00	
Ne 30.8.	Štrnásť nedeľa po Päťdesiatnici Podakovanie za úrodu, za plody zeme, za novú múku, za nové zrno s pohostením pri chráme v Čičave		Zbierka na opravu chrámov
	11.00 * ZBP Andreja (r. Vileníková)	9.15	7.30 * za farnosť

Úmysel modlitby: za mier na Ukrajine a vo svete